(Κοινές θέσεις που κοθορίστηταν από το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης)

ΚΟΙΝΗ ΘΕΣΗ

της 26ης Φεβρουαρίου 1996

την οποία υιοθέτησε το Συμβούλιο δυνάμει του άρθρου Ι.2 της συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση σχετικά με τις εξαγωγές όπλων στην πρώην Γιουγκοσλαβία

(96/184/ΚΕΠΠΑ)

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την Ευρωπαϊκή Ένωση, και ιδίως το άρθρο Ι.2,

το ψήφισμα αριθ. 1021 της 22ας Νοεμβρίου 1995 του Συμβουλίου Ασφαλείας του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών,

Εκτιμώντας ότι η Ευρωπαϊκή Κοινότητα και τα κράτη μέλη αποφάσισαν, στις 5 Ιουλίου 1991, να επιβάλουν απαγόρευση εξαγωγής όπλων και στρατιωτικού εξοπλισμού προς όλη τη Γιουγκοσλαβία,

ΥΙΟΘΕΤΕΙ ΤΗΝ ΑΚΟΛΟΥΘΗ ΚΟΙΝΗ ΘΕΣΗ:

1. Προκειμένου να συμβάλει στην εγκαθίδρυση της ειρήνης και της σταθερότητας υπέρ του πληθυσμού της πρώην Γιουγκοσλαβίας, και λαμβάνοντας ιδίως υπόψη την ασφάλεια των διεθνών στρατευμάτων και του πολιτικού προσωπικού που έχουν αναπτυχθεί στη Βοσνία-Ερζεγοβίνη και την Κροατία προς εφαρμογή της ειρηνευτικής συμφωνίας, η Ευρωπαϊκή Ένωση πιστεύει ότι οι εξάγουσες χώρες θα πρέπει να επιδείξουν αυτοσυγκράτηση ακόμη και μετά την άρση της απαγόρευσης πωλήσεων όπλων προς τα κράτη της πρώην Γιουγκοσλαβίας δυνάμει του ψηφίσματος αριθ. 1021 του Συμβουλίου Ασφαλείας των Ηνωμένων Εθνών.

2. Το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης αποφασίζει ως εκ τούτου τα εξής:

   i) κατά την περίοδο αναπτυξης της IFOR και της UNTAES καθώς και άλλων επιχειρήσεων στις οποίες περιλαμβάνεται και η IPTF, η επιβληθείσα από την Ευρωπαϊκή Ένωση απαγόρευση προμήθειας όπλων, πυρομαχικών και στρατιωτικού εξοπλισμού([1]) θα διατηρηθεί όσον αφορά τη Βοσνία-Ερζεγοβίνη, την Κροατία και την Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γιουγκοσλαβίας.

   Οι μεταβιβάσεις εξοπλισμού ναρκοσυλλογής δεν καλύπτονται από την εν λόγω απαγόρευση. Τα κράτη μέλη θα ενημερώνουν την Επιτροπή σχετικά με τις μεταβιβάσεις αυτές·

   ii) με την επιφύλαξη του ψηφίσματος αριθ. 1021 του Συμβουλίου Ασφαλείας των Ηνωμένων Εθνών([2]), οι αιτήσεις αδειών εξαγωγής προς τη Σλοβενία και την πρώην Γιουγκοσλαβική Δημοκρατία της Μακεδονίας (FYROM) θα εξετάζονται κατά περίπτωση.

   Η παρούσα διάταξη εγκρίνεται με την επιφύλαξη ότι τα κράτη μέλη θα επιδείξουν αυτοσυγκράτηση στις πολιτικές που εφαρμόζουν σχετικά με τις εξαγωγές όπλων προς τη Σλοβενία και την πρώην Γιουγκοσλαβική Δημοκρατία της Μακεδονίας (FYROM), με βάση τα κοινά κριτήρια για τις εξαγωγές όπλων που περιέχονται στα συμπεράσματα του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου του Λουξεμβούργου της 28ης και 29ης Ιουνίου 1991 και του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου της Λισαβόνας της 26ης και 27ης Ιουνίου 1992. Θα λάβουν επίσης υπόψη τους τους στόχους της πολιτικής της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην περιοχή, η οποία βασικά αποβλέπει στην εγκαθίδρυση της ειρήνης και της σταθερότητας και περιλαμβάνει επίσης την ανάγκη ελέγχου και περιορισμού των εξοπλισμών στο κατώτερο δυνατό επίπεδο και λήψης μέτρων δημιουργίας κλίματος εμπιστοσύνης·

([1]) Η εν λόγω απαγόρευση καλύπτει τα φονικά όπλα και τα πυρομαχικά τους, τους φορείς οπλισμού, τους μη οπλικούς φορείς και το βοηθητικό εξοπλισμό, όπως απαριθμούνται στον κοινοτικό κατάλογο εμπάργκο της 8ης και 9ης Ιουλίου 1991. Η απαγόρευση καλύπτει επίσης τα ανταλλακτικά, τις επισκευές, τη μεταφορά στρατιωτικής τεχνολογίας και τις συμβάσεις που είχαν συναφθεί πριν από την επιβολή της.

([2]) Η πρώτη παράγραφος τους ψηφίσματος αριθ. 1021 του Συμβουλίου Ασφαλείας των Ηνωμένων Εθνών προβλέπει ότι η παράδοση βαρέων όπλων (όπως ορίζονται στην ειρηνευτική συμφωνία), των πυρομαχικών τους, ναρκών, καθώς και πολεμικών αεροσκαφών και ελικοπτέρων, θα συνεχίσει να απαγορεύεται σε όλα τα κράτη της πρώην Γιουγκοσλαβίας κατά τη δεύτερη περίοδο ενενήντα ημερών από την υποβολή της έκθεσης του Γενικού Γραμματέα σχετικά με την επίσημη υπογραφή της συμφωνίας ειρήνης και μέχρι να αρχίσει να ισχύει η συμφωνία για τον έλεγχο των εξοπλισμών που αναφέρεται στο παράρτημα 1β. Μετά την υποβολή της έκθεσης του Γενικού Γραμματέα σχετικά με την εφαρμογή του παραρτήματος 1β (συμφωνία για τη σταθεροποίηση της περιοχής), όπως συμφωνήθηκε από τα συμβαλλόμενα μέρη, όλες οι διατάξεις του εμπάργκο των Ηνωμένων Εθνών σχετικά με την παράδοση όπλων λήγουν, εκτός αν το Συμβούλιο Ασφαλείας αποφασίσει διαφορετικά.

iii) η Ευρωπαϊκή Ένωση προσπαθεί να ενθαρρύνει και άλλες χώρες να υιοθιοθετήσουν παρόμοια πολιτική αυτοσυγκράτησης.

3. Η κοινή θέση θα επανεξετασθεί πριν από το τέλος της ανάπτυξης της IFOR και της UNTAES.

4. Η παρούσα κοινή θέση αρχίζει να ισχύει στις 13 Μαρτίου 1996.

5. Η παρούσα κοινή θέση θα δημοσιευθεί στην Επίσημη Εφημερίδα.

Βρυξέλλες, 26 Φεβρουαρίου 1996.

Για το Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος

S. AGNELLI